

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 508/2013-41

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 23. júla 2014 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Sergeja Kohuta o sťažnosti A. K., J. B. a A. J., zastúpených advokátkou JUDr. Dagmar Pikorovou, Pod sadom 69, Žilina, ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 610/1997 v období po nadobudnutí právoplatnosti nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 356/2010-33 z 1. februára 2011, za účasti Okresného súdu Čadca, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo A. K., J. B. a A. J. na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 610/1997 v

období po nadobudnutí právoplatnosti nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 356/2010-33 z 1. februára 2011 porušené boli.

2. A. K., J. B. a A. J. priznáva primerané finančné zadost'učinenie v sume každej po 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré je im Okresný súd Čadca povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. A. K., J. B. a A. J. priznáva úhradu trov konania v sume 331,13 € (slovom tristotridsaťjeden eur a trinásť centov), ktorú je Okresný súd Čadca povinný vyplatiť na účet ich právnej zástupkyne JUDr. Dagmar Pikorovej, Advokátska kancelária, Pod sadom 69, Žilina, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Vo zvyšnej časti s'ťažnosti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 508/2013-22 z 9. októbra 2013 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie s'ťažnosť A. K., J. B. a A. J. (spolu ďalej len „s'ťažovateľky“), vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Čadca (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 610/1997 (ďalej aj „napadnuté konanie“) v období po nadobudnutí právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. III. ÚS 356/2010-33 z 1. februára 2011.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 6 C 610/1997 sa žalobca (R. F.) žalobou podanou 26. septembra 1995 domáha, pôvodne proti otcovi sťažovateľiek a v súčasnosti proti sťažovateľkám ako právnym nástupkyňiam po pôvodnom žalovanom, určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Podľa sťažovateľiek aj napriek tomu, že ústavný súd v náleze č. k. III. ÚS 356/2010-33 z 1. februára 2011 vyslovil, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, a priznal im aj primerané finančné zadost'učinenie, okresný súd postupuje v napadnutom konaní naďalej neefektívne, v dôsledku čoho sa predlžuje stav ich právnej neistoty a odd'aluje sa právoplatné skončenie sporu. Sťažovateľky poukazujú tiež na to, že aj po nadobudnutí právoplatnosti označeného nálezu podali sťažnosť na prietahy v konaní adresovanú predsedovi okresného súdu, ale k náprave nedošlo.

Sťažovateľky v sťažnosti okrem iného uvádzajú:

„Predmetné konanie (súdny spor), ktorého vecou bolo rozhodnúť o určení vlastníckeho práva k parc. KN... a KN..., trvá viac ako 18 rokov. Od podania ústavnej sťažnosti sa vo veci opäť takmer vôbec nekonalo a nebolo vydané žiadne meritórne rozhodnutie. Vzhľadom k tomu, že medzi jednotlivými pojednávaniami je veľký (ročný) časový interval máme za to, že zo strany Okresného súdu Čadca došlo k neúmerným súdnym prietahom v prejednávanej veci.

Vzhľadom na nečinnosť Okresného súdu počas vyše 3 rokov od podania ústavnej sťažnosti sme podali i sťažnosť predsedovi Okresného súdu Čadca na prietahy v konaní zo dňa 11. 3. 2013.

Na naše veľké prekvapenie nám odpoveďou č. Spr 35/13 zo dňa 21. 3. 2013 podpredseda súdu oznámil, že vo veci nedochádza k žiadnym prietahom v konaní, pretože sudcovia rozhodovali o udelení poriadkových pokút a preto pokladá našu sťažnosť za nedôvodnú. V súčasnej dobe konajúca sudkyňa koná podľa jeho názoru bez prietáhov. ...

Vec sa zbytočne pretáhovala nekonaním súdu, pričom boli vynesené uznesenia len čo sa týka doplnenia znaleckého dokazovania, opravné uznesenie č. 6 C/610/1997-426 zo dňa 17. 2. 2012, uznesenia týkajúce poriadkových pokút a doplniaci rozsudok ohľadom platenia trov predpísané štátom. Navyše v danej veci boli vytýčené len dve pojednávania a to

22. 3. 2011 a 22. 3. 2012, čiže v ročných intervaloch od podania ústavnej sťažnosti. Nejedná sa pritom o zložitú vec a my ako sťažovatelia sme súdu súčinní. Napriek tomu sa nevieme domôcť nášho práva na konečné súdne rozhodnutie vo veci.“

Na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti sa sťažovateľky domáhajú, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Základné právo A. K... na prerokovanie bez zbytočných prietahov podľa 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C/113/2008 (správne má byť sp. zn. 6 C 610/1997, pozn.) porušené bolo.

Základné právo J. B... na prerokovanie bez zbytočných prietahov podľa 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C/113/2008 (správne má byť sp. zn. 6 C 610/1997, pozn.) porušené bolo.

Základné právo A. J... na prerokovanie bez zbytočných prietahov podľa 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C/113/2008 (správne má byť sp. zn. 6 C 610/1997, pozn.) porušené bolo.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva A. K... finančné zadosťučinenie vo výške 3.000,- € ako náhradu nemajetkovej ujmy, ktoré je povinný zaplatiť porušovateľ do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezů Ústavného súdu.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva Mgr. J. B... finančné zadosťučinenie vo výške 3.000,- € ako náhradu nemajetkovej ujmy, ktoré je povinný zaplatiť porušovateľ do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezů Ústavného súdu.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva A. J... finančné zadosťučinenie vo výške 3.000,- € ako náhradu nemajetkovej ujmy, ktoré je povinný zaplatiť porušovateľ do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezů Ústavného súdu.

Porušovateľ je povinný zaplatiť sťažovateľom v rade 1/ až 3/ náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 331,13 € za 2 úkony právnej pomoci... priamo na účet ich právnej zástupkyne JUDr. D. P... do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezů Ústavného súdu.“

Na základe predchádzajúcej výzvy ústavného súdu sa k sťažnosti vyjadrila predsedníčka okresného súdu prípisom sp. zn. Spr 2056/13 z 5. februára 2014, v ktorom okrem iného uviedla:

„Návrh - nejasné podanie bol súdu doručený dňa 14.6.1995, pridelený na konanie JUDr. S. Návrh na určenie vlastníckeho práva bol súdu po výzvach doručený až dňa 26. 9. 1995. V tomto období boli spôsobené prietahy v konaní.

Po odchode JUDr. S. bol spis pridelený na konanie JUDr. B., po ktorého odchode na OS Žilina bol spis pridelený dňa 14. 5. 2003 JUDr. H., ktorá vzniesla námietku zaujatosti. Vec bola pridelená dňa 11. 7. 2003 na konanie JUDr. K.. Vo veci bolo rozhodnuté dňa 2. 3. 2010. V období, keď bol konajúcim sudcom JUDr. K. boli spôsobené prietahy v konaní.

Dňa 3. 5. 2012 bol spis z dôvodu prerušenia výkonu funkcie JUDr. K. pridelený na konanie do môjho senátu. V spise evidujem Nález IV. ÚS 459/2013.

Dňa 8. 1. 2014 bol súdu doručený znalecký posudok.

Konštatujem, že v predmetnej veci boli spôsobené zbytočné prietahy v konaní.“

Predsedníčka okresného súdu v označenom prípise zároveň vyjadrila súhlas s tým, aby ústavný súd upustil od ústneho pojednávania v predmetnej veci.

K vyjadreniu predsedníčky okresného súdu zaujala stanovisko právna zástupkyňa sťažovateľiek v podaní z 20. februára 2014, v ktorom okrem iného uviedla:

„V nadväznosti na Váš list zo dňa 14. 02 .2014 Vám oznamujeme, že k vyjadreniu Okresného súdu Čadca č. Spr 2056/2013 z 05. 02. 2014 nemáme žiadne námietky. Zároveň navrhujeme, aby Ústavný súd Slovenskej republiky upustil od ústneho pojednávania nakoľko sa domnievame, že od tohto nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.“

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, keďže dospel k záveru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Zo sťažnosti, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh napadnutého konania v období po nadobudnutí právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. III. ÚS 356/2010-33 z 1. februára 2011 (označený nález nadobudol právoplatnosť 18. apríla 2011, pozn.):

Dňa 4. marca 2011 okresný súd nariadil pojednávanie na 22. marec 2011, na ktorom v prítomnosti žalobcu, ako aj sťažovateľky v 1. rade a právnej zástupkyne sťažovateľiek vyhlásil doplniaci rozsudok k rozsudku vyhlásenému 2. marca 2010 týkajúci sa štátom preddávkovaných trov konania [z dôvodu absencie tohto rozhodnutia Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) ešte 30. septembra 2010 vrátil spis z odvolacieho konania späť okresnému súdu],

Dňa 4. apríla 2011 sťažovateľky podali odvolanie proti doplniaciemu rozsudku, ktoré okresný súd 6. apríla 2011 zaslal na vyjadrenie žalobcovi a následne predložil 10. júna 2011 spis krajskému súdu, ktorý uznesením sp. zn. 8 Co 202/2011 z 29. novembra 2011 zrušil rozsudok okresného súdu ako celok, a to z dôvodu nevykonateľnosti výroku tohto rozsudku (nemožnosť jeho zapísania do katastra nehnuteľností, pozn.), a zároveň prikázal okresnému súdu, aby zabezpečil vypracovanie nového geometrického plánu na vymedzenie spornej nehnuteľnosti. Spis bol vrátený okresnému súdu 21. decembra 2011.

Dňa 8. februára 2012 okresný súd nariadil pojednávanie na 22. marec 2012 a uznesením zo 16. februára 2012 uložil žalobcovi povinnosť zložiť preddavok na dokazovanie.

Dňa 17. februára 2012 okresný súd vydal opravné uznesenie k svojmu uzneseniu z 21. apríla 2009, ktorým opravil chybu v písaní v pôvodnom uznesení (týmto uznesením rozhodol o pripustení zmeny žalobného petitu), a súčasne vydal aj uznesenie, ktorým nariadil doplnenie znaleckého dokazovania o vyhotovenie nového geometrického plánu na identifikáciu sporných nehnuteľností.

Dňa 6. marca 2012 právny zástupca sťažovateľiek a ostatných žalovaných oznámil okresnému súdu, že žalovaný vo 4. rade 15. decembra 2011 zomrel.

Dňa 8. marca 2012 okresný súd zisťoval stav dedičského konania po žalovanom vo 4. rade, pričom zistil, že dedičské konanie je vedené pod sp. zn. 17 D 12/2012 a nie je ešte ukončené.

Dňa 22. marca 2012 okresný súd na pojednávaní v prítomnosti právneho zástupcu sťažovateľiek (potom, čo žalobcovi, ktorý sa zo zdravotných dôvodov ospravedlnil z neúčasti na pojednávaní, a tiež sťažovateľkám, ktoré ospravedlnil ich právny zástupca, uložil poriadkové pokuty) bez meritórneho prerokovania veci odročil pojednávanie na neurčito s tým, že spis je potrebné postúpiť znalcovi na vypracovanie nového geometrického plánu.

Dňa 29. marca 2012 okresný súd zisťoval stav dedičského konania po žalovanom vo 4. rade.

Dňa 2. mája 2012 došlo k zmene zákonného sudcu.

Dňa 28. mája 2012 sťažovateľky podali odvolanie proti uzneseniu z 22. marca 2012 o uložení poriadkových pokút; na účely rozhodnutia o odvolaní bol spis 14. júna 2012 predložený krajskému súdu, ktorý uznesením sp. zn. 9 Co 232/2012 z 27. septembra 2012 zrušil odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu v časti týkajúcej sa sťažovateľiek (spis bol vrátený okresnému súdu 22. novembra 2012).

Uznesením zo 14. januára 2013 okresný súd rozhodol o odpustení poriadkovej pokuty uloženej žalobcovi.

Dňa 14. februára 2013 okresný súd zaslal spis ustanovenému znalcovi, ktorý mu 9. apríla 2013 vrátil spis s tým, že už nevykonáva znaleckú činnosť.

Okresný súd uznesením z 3. mája 2013 ustanovil nového znalca, ktorý 28. augusta 2013 upozornil okresný súd na nutnosť rozšírenia jemu zadanej znaleckej úlohy o vytýčenie hraníc sporných nehnuteľností a v súvislosti s tým požiadal o predĺženie lehoty na vypracovanie znaleckého posudku. Okresný súd uznesením z 11. septembra 2013 doplnil úlohu ustanovenému znalcovi a predĺžil mu lehotu na vypracovanie znaleckého posudku, pričom spis znalcovi predložil 14. októbra 2013.

Znalec 8. januára 2014 predložil okresnému súdu znalecký posudok, ktorý okresný súd 10. januára 2014 zaslal účastníkom konania na vyjadrenie a následne uznesením zo 17. februára 2014 rozhodol o znalečnom.

Vyjadrenia účastníkov konania k znaleckému posudku boli okresnému súdu doručené 20. februára 2014 a 27. februára 2014.

Dňa 17. marca 2014 okresný súd zaslal námietky účastníkov konania proti znaleckému posudku znalcom, ktorý okresnému súdu doručil 31. marca 2014 svoje písomné vyjadrenie k námietkam.

Dňa 16. júna 2014 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na účely vykonania ohliadky znalcom.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. ...

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 610/1997 v období po nadobudnutí právoplatnosti nález č. k. III. ÚS 356/2010-33 z 1. februára 2011 (ďalej len „posudzované obdobie“) došlo k porušeniu základného práva sťažovateľiek na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého

jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v posudzovanej veci.

1. V súvislosti s posudzovaním zložitosti veci ústavný súd konštatuje, že už v konaní vedenom pod sp. zn. III. ÚS 356/2010 vyhodnotil posudzované konanie, v ktorom sa žalobca domáha proti sťažovateľkám ako právnym nástupkyniam pôvodne žalovaného určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ako právne i skutkovo zložitú, čo je dané predovšetkým historickým pozadím „kauzy“ spočívajúcim v právnych úkonoch, ktorými boli sporné nehnuteľnosti v minulosti scudzované, pričom skutková zložitosť veci sa prejavila napr. aj v potrebe nariadiť vo veci znalecké dokazovanie, ako aj právnymi skutočnosťami majúcimi za následok prechod vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam, to všetko na podklade meniaceho sa systému evidencie vlastníckeho práva k pozemkom. Ústavný súd zároveň však uvádza, že v posudzovanom období sa neuskutočnili také skutkovo, či právne zložené úkony, ktoré mohli výraznejšou mierou negatívne ovplyvniť ďalší priebeh napadnutého konania (pozri ďalej bod 3).

2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľiek ako účastníčok napadnutého konania v procesnom postavení žalovaných, ústavný súd v posudzovanom období nezistil žiadnu takú skutočnosť, ktorú by bolo možné pripísať na ich ťarchu.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v napadnutom konaní v posudzovanom období. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej zbytočné prietahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08). Rovnako tak môže zapríčiniť porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy aj nesprávna činnosť štátneho orgánu (m. m. II. ÚS 33/99).

Vychádzajúc z prehľadu procesných úkonov uvedených v časti II tohto nálezu, ústavný súd konštatuje, že okresný súd v posudzovanom období síce v zásade postupoval plynulo, ale jeho činnosť bola v tomto období neefektívna a nesústreďená. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na nedostatky okresného súdu súvisiace s ustanovovaním znalca (ustanovenie znalca, ktorý už nevykonáva znaleckú činnosť, pozn.), neodôvodneným uložením poriadkových pokút účastníkom konania (upozornil na to krajský súd vo svojom zrušujúcom uznesení, pozn.). Na ťarchu okresného súdu je potrebné pripísať aj skutočnosť, že v napadnutom konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 610/1997, ktoré prebieha už od roku 1997 (viac ako 16 rokov, pozn.), ústavný súd už opakovane (sp. zn. III. ÚS 356/2010 a sp. zn. IV. ÚS 459/2013) zistil zbytočné prietahy a okresnému súdu prikázal konať v ďalšom období bez zbytočných prietahov.

Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo aj v posudzovanom období k zbytočným prietahom, a preto rozhodol, že týmto postupom došlo k porušeniu základného práva sťažovateľiek na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

Sťažovateľky sa tiež domáhali, aby ústavný súd v zmysle čl. 127 ods. 2 ústavy okresnému súdu prikázal, aby v napadnutom konaní postupoval v ďalšom období bez zbytočných prietahov. Napriek tomu, že ústavný súd rozhodol, že základné právo sťažovateľiek na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru boli postupom okresného súdu porušené, nevyhoveli ich návrhu v časti, ktorou sa domáhali uloženia príkazu okresnému súdu konať bez zbytočných prietahov, pretože mu táto povinnosť už bola uložená v náleze ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 356/2010 z 1. februára 2011 (bod 4 výroku tohto nálezu).

IV.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy (a tiež § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde) ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľky sa domáhali priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume po 3 000 €.

Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy priznanie finančného zadosťučinenia. Pri určení finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

S prihliadnutím na neefektívnu činnosť okresného súdu v posudzovanom období a zohľadňujúc doterajšiu z ústavného hľadiska zjavne neospravedliteľnú dĺžku napadnutého konania, ústavný súd považoval priznanie sumy 1 500 € každej zo sťažovateľiek za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde (bod 2 výroku tohto nálezu).

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil (v danom prípade okresný súd), je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu ústavného súdu.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľiek, ktoré im vznikli v dôsledku ich právneho zastúpenia v konaní o ich sťažnosti advokátkou JUDr. Dagmar Piskorovou. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému

účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Sťažovateľky sa domáhali priznania úhrady trov konania v sume 331,13 €.

Ústavný súd priznal sťažovateľkám úhradu trov konania v nimi požadovanej sume vzhľadom na skutočnosť, že nimi požadovaná suma bola nižšia ako suma vypočítaná podľa príslušných ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (bod 3 výroku tohto nálezu).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. júla 2014